

LØVSTAKKSIDENE

Menighetsblad for Løvtakksiden menighet

DEN NORSKE KIRKE

Nr. 2/2026 Høstnummer

Solheim kirke feirer 70 år!

Fremtiden bor hos oss!

Løvtakksiden menighet

Solheim kirke, Hordagaten 28

St Markus kirke, Lien 45

Kontor i Hordagaten 28,
5055 Bergen

Kontortid: Ta kontakt på forhånd.

Telefon: 55 30 81 30

E-post:

lovstakksiden.menighet.bergen
@kirken.no

Bestillinger av dåp, vielser og
gravferd på Kirketorget:
telefon 55 59 32 10
og kirketorget.bergen@kirken.no

Menigheten på nett:

•www.lovstakksidenmenighet.no
•facebook.com/
lovstakksidenmenighet.no/

Ansatte og menighetsråd

Daglig leder (årsvikar fra 1.9.26)

Kristin Bjordal Ådnanes

Sokneprest

Anne Line Holme Kroken

Diakonimedarbeider

Grete Beate Lønne

Kirketjener Bjørg Karin Husa

Kantor Asbjørn Snilstveit

Babysang (15%)

Grethe Doris Agcaoili Borge

Leder for menighetsrådet

Sverre Johan Nærheim

Menighetsbladet

Utgitt av Løvtakksiden menighet
ved menighetsrådet. Redaksjonen
avsluttet 2. juli 2026.

I redaksjonen for dette bladet:

Ommund Lindtjørn,
Violet Halder,
Grete Beate Lønne,
Knut Kvalsvik (formgivning)

Forsidefoto: Grete Beate Lønne:
interiør i Solheim kirke

Trykket av RKGrafisk AS

Har du tips til neste nummer?

Frist for innsending: 20. oktober.

Epost: lovstakksidene@kirken.no.

Jubileum

Dette nummeret av menighetsbladet er prega av eit jubileum: Solheim kyrkje er 70 år i år. Du kan lese reportasje frå Bergens Arbeiderblad for 70 år sidan (s.7), og Violet Halder reflekterer over tida som har gått og forandringane som har skjedd (s.8–9). Vi har også intervju med Harald Meling, som kan hugse korleis det såg ut *før* kyrkja kom (s.10).

Men framtida er viktigare enn fortida. Løvtakksiden menighet er med i nettverket «Fremtiden Bor Hos Oss» (FBHO) (s.15–17). Dette er eit nettverk av urbane menigheiter som opplever eit fleirkulturelt og fleirreligøst nærmiljø, og søker å hjelpe kvarandre med korleis møte dei utfordringane som dette byr på.

Som vanleg har vi også oversikt over gudstenester på siste side og eit mangfald av aktivitetar på nestsiste. Sjå også side 4 og 5.

Knut Arnold Kvalsvik

Vil du gi en gave til menighetsbladet?

Det koster penger å trykke og dele ut bladet. Du kan gi en gave til dette formålet på:

- VIPPS: 645873
- Bankgiro: 5083.05.65067, merk «blad»

Trenger du noen å snakke med?

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid.

22 40 00 40
soschat.no

KIRKENS
SOS

Om å være i min Fars hus

Av Bjørn Nygaard, sokneprest i Solheim 1990–95
Foto: Knut Kvalsvik

Jeg husker at jeg som barn undret meg over at Jesus en gang syntes å være urettmessig streng overfor sine foreldre. De hadde reist sammen opp til Jerusalem for å feire påske. Men da de skulle dra hjem igjen, var han ikke å finne, verken blant slektninger eller venner. Etter flere dagers leting, fant de ham endelig i tempelet. Da sa den 12-årige Jesus til dem noe som han tydeligvis mente var veldig viktig: *«Visste dere ikke at jeg må være i min Fars hus?»*

Denne setningen fikk en litt spesiell og ny betydning for familien vår da vi flyttet inn i Solheim kirke, «min Fars hus». Der skulle vi bo, sa biskop Per Lønning ganske bestemt. Selv om vi allerede hadde bolig ikke langt fra kirken. Jeg tror at denne setningen om «min Fars hus» kan peke på noe viktig for oss alle, selv om vi ikke bor i kirken.

Det har ofte forbauset meg å legge merke til hvor glade folk overalt synes å være i kirken sin. Det kommer ikke minst frem hvis det har vært brann der, eller den har vært utsatt for vandalisme. Folk er glade i sin kirke, selv om de kanskje ikke oppsøker den så ofte.

Kirken som er et annerledes hus. Solheim kirke var en tidlig arbeidskirke med rom for mange aktiviteter, og invitasjoner, langt utover søndagen. Denne bygningen som på en måte innrammer hele livet vårt. Her døpes vi, her stedes vi til hvile. Her samles vi om ordet som veileder og utfordrer oss til livet. Her samles vi om bordet i fellesskap med Gud og med hverandre. Her vies vi til ekteskap. Her forenes vi til forbønn for verden og kirken, for menigheten vår. Her kan vi bekjenne våre synder og få tilgivelse. Her mottar vi Herrens velsignelse.

Og gjennom det hele: Kirken er ikke et museum der vi minnes en person som levde for lenge siden. Nei, vi møter en levende person som er midt iblant oss i dag. En levende frelser.

Jeg husker den gang det ble oppstyr omkring en fjernsynsgudstjeneste i Solheim. Det var i adventstiden og gudstjenesten kolliderte tidsmessig med overføring av en avgjørende håndballkamp for damelandslaget i et verdensmesterskap. Hvem skulle vike? Dagbladet konkluderte slik i en overskrift over en hel side: *«Håndball i opptak, Gud på direkten».*

«Visste dere ikke at jeg må være i min Fars hus?»
Der skulle vi og finne vår plass. Som regelmessig kirkegjenger. Og det er plass for alle, så forskjellige som vi enn måtte være. Der vi går inn, for å bli sendt ut. Vi skulle komme i undring, med forventning. Komme sammen for å møte den levende Jesus som vi har bilde av på Bjørn Tvedts flotte frescomaleri. Den Jesus som virkelig møter oss på direkten. Med navns nevning. Som Maria ved Jesu grav.

Og så går vi ut. Noe forandret fra da vi kom inn. For å leve det liv Gud har gitt oss. I den verden Gud har skapt. Leve et helt liv i fellesskap med andre. For å utnytte de evner og gaver Gud har gitt oss. Velsignet av Gud, sendt av Gud. I en tro som viser seg i tjeneste.

Jeg går og kjenner gleden over dagen og over at jeg er på kirkevei.

Jeg går og takker for at det var dette som etter ukens strev har ventet meg. Her ligger kirken min. Nå er jeg fremme. Her vil jeg sitte ned — og være hjemme.

Liv Nordhaug,
mor til vår tidligere biskop Halvor

Konfirmasjon 2027

Velkommen som konfirmant i Løvtakksiden menighet året 2026/2027!

Som konfirmant i Løvtakksiden menighet vil du oppleve mye forskjellig. Her vil du få lære om kirken og kristendommen, og her undrer vi oss sammen over store temaer i livet. Alt skjer i en trygg setting og ledes av sokneprest Anne Line Holme Kroken.

Prisen er 500 kr for året. Det inkluderer alt fra samlinger, undervisningsmaterieell, Nattcup og konfirmantleir. Resten sponses av menighetsrådet. Økonomi skal ikke være til hinder. Ta kontakt om behov for støtte.

Les mer her:

Påmelding her:

Julebasaren 2026 i Solheim kirke lørdag 28. november kl. 12–15

Tradisjonen tro blir det gammeldags basar i menighetssalen i underetasjen. Kjekt for både små og store! Kom og opplev en sosial samling med førjulsstemning!

Program:

- Sang og opplesning
- Kafé
- Trekning på loddbøker
- Åresalg og trekning på årer

Mange fine gevinster!

Vi vil takke butikker og virksomheter i nærmiljøet som har gitt oss gaver til utlodningen! Inntekten går til arbeidet i Løvtakksiden menighet.

Onsdagstreff høsten 2026

2. september – Solheim kirke:

Om Geirr Tveitt og oppsetningen av Jeppe på Bjerget, ved Torgeir Aase, Bergen byarkiv

4. november – Solheim kirke:

Telavåg-tragedien – sammenhengen var en verdenskrig, ved Hanne Sophie Greve

7. oktober – St. Markus kirke:

Skipsverftene på Laksevåg, ved Ole Dalhaug, Laksevåg Kulturhistoriske Forening

2. desember – St. Markus kirke:

Historien om Dietrich Bonhoeffer og hans nyttårssalme, ved Helge Unneland

Alle onsdagstreff begynner **kl. 12**

Av Knut Kvalsvik

Tre onsdagar i haust vert det salmekvelder i Solheim kyrkje (sjå også side 15). Vi kjem saman for å syngje i lag, akkompagnert av kantor Asbjørn Snilstveit. Vi vil syngje nokre av dei fine kveldssalmane i salmeboka, men også andre songar.

Det vil også kunne verte nokre musikalske soloinnslag. Og vi les litt bibeltekstar, kanskje med ein refleksjon over teksten.

Dessutan vil vi ha ei stund der ein kan vandre rundt i kyrkjeromet og tenne eit lys i lysgloben, be ei bøn, kanskje trekkje eit bibelvers frå krukka vår med bibelvers i.

Kvar kveld vil ha sitt tema, og temaet vil prege val av songar og bibeltekstar. Planlagde tema er:

- 23. september: Håp og nåde
- 21. oktober: Årstider, takke for naturen
- 18. november: Ro og kvile i Gud

Andre onsdagar i haust vert det kveldsandakt (sjå side 15 for det også), men når det er salmekveld kjem den i staden for kveldsandakta.

Det syng så vakre tonar

Tekst: Olav Mosdøl

Det syng så vakre tonar gjennom kvelden
når himlens Herre samlar ljuset inn.
Dei siste ljodar døyr i avdagsskjelven
og skaparhender lange skuggar bind.

I kveldens røyst det ligg ei stille minning
om Herrens fred til alle han har kjær.
Dei milde strålar er ei kjærleg helsing
til vener som han no vil stige nær.

Ver still mi sjel lat songen min få binde
ein gullan tråd av bøn i himlen inn.
Ver audmjuk sjel så du kan vegen finne
og eige arv der æveljosa skin.

Denne songen står som nr. 833 i Norsk salmebok 2013, med tone av Bjarne Stølen. Diktaren, Olav Mosdøl, er frå Setesdalen, og på YouTube kan ein høyre songen framført av Setesdals-artisten Anne Karin Kaasa.

Solheim kyrkje 70 år

Av Knut Kvalsvik

Solheim kyrkje feirer 70 år. Gravearbeidet til kyrkja starta i desember 1954, og 23. september 1956 var det storfelt vigslings-gudsteneste.

Kyrkja utanfrå liknar overfladisk sett på tradisjonelle kyrkjer bygde på 1800-talet. Men ser ein nærmare etter, så er der ikkje noko vanleg kyrkjetårn. I staden er der ein såkalla *møneryttar* med spir. Inni finn vi kyrkjeklokka, og på den står det: «Jeg løfter opp til Gud min sang».

Kyrkjeromet ser også ved fyrste blikk nokså tradisjonelt ut, men eit par ting er spesielle. Der er inga altertavle, men eit altermåleri rett på vegg (sjå framsida av bladet), laga av Bergens-kunstnaren Bjørn Tvedt. Han har også designa mosaikk-vindauga, som kom til i 1969.

Der er heller ikkje tradisjonelle kyrkjebenkar, men stolar med vevd sete og rygg. Desse har vore flytta litt rundt på, men sånn dei no står er der 122 vanlege sitjeplassar pluss ytterlegare 41 plassar langs veggane og i ein krok bak.

I 1959 vart det installert eit såkalla *Unit*-orgel med 600 piper frå J. H. Jørgensens Orgelfabrikk på galleriet. Framme i kyrkjeromet finst det også eit godt piano.

I 2016 vart heile golvet i kyrkjeromet slipt og lakka om med stor innsats frå frivillige. Og ein fekk ny, fin løpar i midtgangen, såvidt i tide til 60-års-jubileum og hausttakkefest 23. oktober.

Underetasja er likevel kanskje det mest utradisjonelle. Her er ei full etasje med ein stor menighetssal og tilhøyrande kjøken, garderobes, toalett, og nokre lagerrom.

Ein **prestebustad** utgjorde frå starten av eit tilbygg til kyrkja på austsida. Dei siste som budde her var sokneprest Ådne Skiftun og kona Gurid. Dei flytta derifrå i 2013.

I 2001 vart Solheim og St Markus slegne saman til **Løvstakksiden menighet**. Ein måtte finne plass til ein større stab. Kontorrom og ei tidlegare leilegheit bak alteret vart tekne i bruk, men det var trangt og lite eigna.

I januar 2018 starta ei større ombygging av den tidlegare prestebustaden saman med delar av kyrkja. Staben og all verksemd måtte ei tid flytte til St Markus. Men om hausten kunne ein flytte inn i dei fine **kontorlokala** som er der no. Det kom også heis mellom etasjene i kyrkja. Og det vart installert jordvarme-anlegg med fire 150 meter djupe hol ned i bakken, noko som gjer oppvarminga langt billigare.

«Solheim kirke vigslet i går»

Artikkelen under sto i det som den gangen var Bergens Arbeiderblad (i dag Bergensavisen, BA) dagen etter vigslingen av Solheim kirke. Det er bare 70 år siden, men likevel får vi et gløtt av en helt annen tid enn i dag.

Bergens Arbeiderblad 24.9.1956 (hentet fra nb.no)

Solheim kirke fikk en vakker og verdig vigsling i går, signet av en høstsøndag som fremdeles bar noe av sommeren i seg. Kirken var overfylt til vigslingshøytiden og flere hundre mennesker måtte snu ved kirkedøren uten å komme inn. Også den store menighetssalen i underetasjen var fylt til siste plass. Gudstjenesten ble overført dit pr. høyttaler.

Med biskop Indrebø i spissen skred prosesjonen av prester inn i kirken til tonene av Händels «Judex»†. Domprosten, Th. Grahl-Nielsen åpnet gudstjenesten med å lese de betegnende ord som ble sagt til David: Fordi du har fått i sinne å bygge dette hus i mitt navn, så har du gjort det vel. Etter inngangssalmen leste menighetens prester og domprosten fra forskjellige steder i Bibelen. Sokneprest Amund Helland Hansen innledet bibellesningen og deretter fortsatte res. kap. Tønnes Svanes,

sokneprest Chr. Hervik, hjelpeprest Thv. Kvaale, hjelpeprest Bjarne Djupvik og til slutt domprost Grahl-Nielsen.

Biskop Indrebø brukte som emne for sin vigslingstale budet om helligholdelse av hviledagen. Dette budet kan ikke ustraffet overtredes. Å holde søndagen hellig tjener Guds ære og den tjener det enkelte menneskes legemlige og sjelelige velferd. Som Jesus skulle vi av sedvane søke Guds hus på søndagen. Biskopen vigslet kirken i den hellige treenighets navn og ønsket fred over huset og alle som trer inn der.

I går aftes fortsatte Solheim kirkes store dag med vigslingsfest i menighetshuset der takk, hilsener og gode ønsker for kirken og menigheten ble båret fram av en lang rekke representanter for kirken og de offentlige myndigheter i Bergen.

†«Judex»: Sannsynligvis ikke av G. F. Händel, men av Charles Gounod.

*Prester i prosesjon med biskop Indrebø i spissen
Foto: Gustav Brosing, fra marcus.uib.no*

*Denne kiosken sto i mange år utenfor kirken
Foto: Gustav Brosing, fra marcus.uib.no*

Solheim kirke i lys av syv tiår

Av Violet Halder

Innledning

Syv tiår er en lang reise i et lokalsamfunns liv. På denne reisen har det vært både stille og urolige tider. Historiene som har formet stedet, har blitt overlevert gjennom flere generasjoner. Midt i denne lange fortellingen står Solheim kirke i Bergen som et rolig vitne. Den kan nesten oppleves som et levende dikt, vevd inn i tidens strøm, formet av menneskers følelser og stille risset inn i historiens minnebok.

Solheims-området i Bergen er kjent for sin rike historie og sitt levende kulturmiljø. Et av de viktigste samlingspunktene i dette området er Solheim kirke. Som et sted for tro, fellesskap og åndelig liv har kirken gjennom mange år hatt en betydningsfull rolle i lokalsamfunnet.

Solheimsviken: Ekko av arbeid og levende minner

På 1930- og 1940-tallet var Solheimsviken først og fremst et arbeiderstrøk. Her lå skipsverft, jernindustri og mekaniske verksteder som satte sitt preg på hverdagen. Navnet Solheimsviken har sitt opphav i den gamle gården Solheim, som etter hvert ble en del av den voksende byen Bergen.

Opprinnelig hørte området inn under Årstad sogn med Årstad kirke. Da industrialiseringen skjøt fart, forandret også menneskenes liv seg. Hardt arbeid, sterke familieband og et nært nabofellesskap skapte gradvis en ny identitet i området. I denne utviklingen vokste også behovet for et eget sted hvor mennesker kunne samles i tro, ettertanke og fellesskap. Slik begynte historien om Solheim kirke.

Menighetens første år: Når troen slo rot i håpet

I 1936 startet menighetsarbeidet i Solheim. Et ønske om fellesskap og åndelig samling spredte seg blant beboerne. Samtidig levde

samfunnet i en tid preget av usikkerhet. Skyggen av verdenskrig og økonomiske utfordringer hvilte over Europa, og arbeiderklassens hverdag var ofte preget av slit og kamp. Likevel bar menneskene på et håp om en lysere fremtid. Som skipene som la ut fra verftene i Solheimsviken, bar også menneskenes drømmer dem mot nye horisonter.

Da menighetsarbeidet startet i 1936, fantes det ingen permanent kirke. Derfor ble gudstjenester og religiøs undervisning holdt i midlertidige lokaler. Man begynte å ta i bruk lokaler som Solheim gravkapell (innviet i 1920) og Godtemplar-losjens hus. Her samlet mennesker seg til gudstjeneste og bønn.

I 1940 fikk menigheten flytte inn i peisestuen i det såkalte Løbergshuset i Hordagaten. Disse lokalene ble kalt «interimskirken» og fikk en spesiell plass i lokalsamfunnets historie. Mange eldre i området husker fortsatt stemningen fra denne tiden. Interimskirken var enkel, men den rommet en sterk følelse av fellesskap og tro.

Løbergshuset ble stående til 1967, da det ble ødelagt i en brann.

Kirkens tilblivelse: Fra midlertidighet til varighet

På 1950-tallet, da samfunnet var i endring, vokste også behovet for en mer varig kirke. Lokalsamfunnet tok derfor initiativ til å bygge et permanent gudshus. Etter tegninger av arkitekt Peter Andersen startet arbeidet, og i 1956 stod kirken ferdig og ble høytidelig innviet. Den hvite betongkirken, bygget i langkirkeform, står fortsatt som et tydelig landemerke i Solheim. Kirkerommet har i dag plass til rundt 160 mennesker.

I 1958 ble Solheim etablert som et eget sogn. Senere, i 2001, ble Solheim og St Markus sogn slått sammen til det større Løvestakksiden sogn. Likevel har Solheim kirke fortsatt en sentral plass i menighetslivet.

Mellom stein og ånd: Kunst i hellige rom

Også kirkens indre rom bærer preg av kunstneriske uttrykk og symbolikk. Koret ligger mot nord, mens inngangen vender mot sør. Bak alteret finner man en freske malt av kunstneren Bjørn Tvedt, som fremstiller Bergprekenen. Dette kunstverket gir kirkerommet en egen atmosfære og oppleves av mange som et sterkt visuelt uttrykk for kirkens budskap.

Et taust landemerke i en by i forandring

Gjennom årene har Solheimsviken endret seg. Industrien har gradvis forsvunnet, skipsbyggingen har stilnet, og et mer moderne bymiljø har vokst frem. I dag bor det studenter, yrkesaktive og mennesker med interesse for kunst og kultur i området. Likevel har Solheim kirke beholdt sin plass i hjertet av lokalsamfunnet.

Der fellesskapet lever videre – levende og pustende

I dag er Solheim kirke ikke bare et sted for bønn. Den fungerer også som et levende møtested for lokalsamfunnet, der tro, læring, kreativitet og sosialt engasjement møtes.

Her arrangeres det jevnlig gudstjenester på søndager, kveldsandakt på onsdager. For barn og unge finnes aktiviteten Løvsingers, hvor sang, fortellinger og lek skaper fellesskap og glede. Der er også konfirmant-undervisning og ungdomsklubb. For de minste tilbys babysang.

Hver tirsdag arrangeres prosjektet Use Your Talents. Her kan mennesker møtes for å arbeide med håndarbeid som søm, strikking og broderi. Brukte klær og gjenstander selges også, og deltakerne får servert gratis lunsj.

For eldre i nærmiljøet arrangeres Onsdagstreff, der mennesker samles til samtaler, minner og sosialt fellesskap. Et interessant foredrag, sang og musikk, andakt, utlodning og litt god mat og en kaffe hører også med.

Utenfor gudstjenesten: Menneskelighet i praksis

Som en del av kirkens diakonale arbeid har vi hatt Matutdeling hver torsdag, hvor mat deles ut til mennesker uavhengig av bakgrunn eller tro. Dette tiltaket har vært en viktig støtte for mange i nærmiljøet, men ligger desverre nede akkurat nå.

Gjennom året arrangeres også en rekke kulturelle og sosiale begivenheter. Blant disse finner vi Lucia-konsert, jazzkonserter, feiringen av Løvstakksdagene og den tradisjonelle julebasaren før jul. Her skaper håndverk, mat og små gaver en varm og festlig atmosfære i kirken.

Løvstakksidene: En bro for sammenknytning og fellesskap

For å dele nyheter og historier fra menigheten blir magasinet Løvstakksidene gitt ut. Bladet kommer nå ut tre ganger i året og inneholder nyheter om menigheten, informasjon om kirkens aktiviteter, tekster fra lokale bidragsytere og fortellinger fra nærmiljøet. Slik bidrar magasinet til å knytte mennesker sammen og styrke fellesskapet.

Konklusjon: Tro som bærer gjennom tid

I hver krok av Solheim kirke finnes spor av menneskers liv. Arbeidslivets slit, drømmenes begynnelse, fellesskapets glede og hverdagens historier er vevd sammen i kirkens rom. I hver bønn og i hvert opplyst kveldsrom minner kirken oss om at uansett hvor mye tiden forandrer seg, vil tro og håp alltid leve videre i menneskers hjerter.

Kilder:

- * Bergen Byleksikon (Bergen leksikon), Bergen Byarkiv og digitale arkivkilder.
- * Generell historisk og arkitektonisk informasjon om Solheim kirke, Bergen kommunes arkiver og kirkehistoriske referanser.

Harald fra Hordagaten

I anledning Solheim kirkes 70-årsjubileum er det mange historier som fortjener å bli fortalt. Mange mennesker har hatt kirken som en del av livet sitt gjennom årene, og noen husker også tiden før kirken ble bygget.

Tekst og foto: Ommund Lindtjørn

Harald Johan Meling ble født 26. mars 1944 og vokste opp i Hordagaten 17K, bare hundre meter fra tomten som guttegjengene i nabolaget kalte «Småmarken». Det var her Solheim kirke senere skulle bli bygget, til stor ergrelse for barna. «Småmarken» var et yndet fristed i området. Her spilte de fotball om sommeren, rant på kjelke om vinteren, og det var til og med en liten dam der som kunne brukes som skøyteis om det var kaldt nok.

Faren, Halvard, kom fra Meling på Bømlo og arbeidet som murer. Moren, Johanna, kom fra Skudeneshavn på Karmøy. Ekteparet fikk først tvillingjenter, og ni år senere kom Harald til verden – en ekte attpåklatt.

Barndommen i Hordagaten var innholdsrik. Harald husker særlig farens store byggeprosjekt som startet i 1947. Halvard bestemte seg for å bygge en 26 fots trebåt i hagen bak rekkehuset. Etter to års arbeid var båten ferdig. Da stilte naboene opp for å hjelpe til med å få den ut. På rullende stokker ble båten fraktet gjennom den karakteristiske portalen i rekkehusene i Hordagaten og frem til lastebilen som ventet. Derfra gikk turen til Store Lungegårdsvannet, hvor båten ble sjøsatt.

Halvard var medlem i Neptun Motorbåtforening, og båten ble flittig brukt på turer til Bømlo. Det virker som Harald har arvet både arbeidslysten og interessen for praktisk arbeid fra faren. Etter framhaldsskolen på Dragefjellet hadde han ulike verkstedjobber før han som 25-åring fant sin yrkesvei.

Ikke alle minnene fra oppveksten er like gode. Moren døde i 1966, bare 62 år gammel. Etter dette bodde Harald alene sammen med faren. Han husker med takknemlighet menighetssøster Aslaug fra Solheim kirke, som besøkte familien mens moren var syk.

– Hun var et godt menneske, sier han.

Han bærer også på et annet minne fra oppveksten. En dag, etter at kirken var bygget, kom han gående opp Hordagaten da presten vinket ham bort til seg ved vesttrappen.

– Eg ante fred og ingen fare, forteller Harald.

Presten mente at Harald hadde løsnet et gelender ved trappen. Før gutten fikk forklart seg, ble han tatt hardt i og lagt i bakken.

– Det var ikkje eg som hadde gjort det. Eg ble vetaskremt og sprang gråtende hem.

Opplevelsen satte spor, men den hindret ham ikke i å fortsette forholdet til kirken. I 1959 ble han konfirmert i Solheim kirke, og ti år senere giftet han seg med Kirsten i den samme kirken.

Etter hvert flyttet ekteparet fra Hordagaten og startet et nytt liv i Nipedalen. Harald fikk arbeid ved teknisk avdeling på Røde Kors Hjemmet i Sandviken, der han ble værende i 40 år.

I dag bor han på Sotra. Han har vært enkemann siden Kirsten døde av kreft i 2021.

Jeg spør om hans forhold til troen.

– Eg har troen, og eg liker å høre Guds ord, gjerne på radio eller fjernsyn. Men eg kaller meg ikkje personleg kristen, svarer han.

Jeg kjører Harald til busstasjonen, der han skal ta bussen videre hjem til Sotra. Samtalen er over, men minnene han har delt, gir et verdifullt innblikk i både livet i Hordagaten og historien til Solheim kirke gjennom 70 år.

Minneord – Målfrid Thunes

Tekst: Grete Beate Lønne og Anne Line Holme Kroken

Foto: Helge Unneland

En lang og innholdsrik livsreise tok slutt da vår gode Målfrid sovnet stille inn på Haukeland sykehus 16. juni 2026. Med dette har menigheten mistet en av sine største bautaer. Vi vil savne Målfrids gode smil og varme vesen og takke henne for alt hun har gjort for menigheten vår gjennom over 50 år.

Målfrid Sonja Thunes, f. Lofthus, ble født 30. august 1933. Hun vokste opp i Sandviken som eldst i en søskenflokk på fire. I 1973 flyttet Målfrid, ektemannen Hans Thunes og de tre barna Sonja, Lise og Terje inn i nybygd hus i Mindeveien. Der ble Målfrid boende også etter at Hans døde i 1987. Hun trivdes i huset, og hun sa alltid «hjemme best» hvis noen lurte på om hun ville flytte til en leilighet.

Målfrid har vært aktiv i det frivillige arbeidet i Solheim menighet siden familien flyttet til Løvestakksiden. Hun har sittet i menighetsrådet i Solheim i flere perioder, og hun var også leder der i mange år. Målfrid har vært med i diakonatet og De Sykes Vel, en diakonal forening som arbeidet for de syke og eldre i menigheten. Fra 1976-1978 var Målfrid kontormedarbeider i Solheim menighet, og hun har vært klokke ved gudstjenester. Hun ble også aktiv i foreningen Kirkepyrd. Der var formålet å skaffe midler til menighetsarbeidet, blant annet ved å arrangere den årlige basaren.

Sang, musikk og fellesskapet i menigheten var viktig for Målfrid. «Sangen betyr mye. Jeg har hatt tunge tider i livet. Sangen har ord og toner til

trøst», fortalte hun i et intervju i menighetsbladet i 2023.

Hun fikk tilnavnet «Mor Solheim» på grunn av sitt store engasjement for Solheim. Målfrid beskrives som god til å inkludere folk som var nye i menigheten. Hun var raus og positiv. Målfrid bar egne tøffe livserfaringer med ro og verdighet, og hun var alltid opptatt av andres ve og vel. Like til det siste deltok hun på arrangementer i menigheten, senest på vårens siste onsdagstreff 3. juni – og hun strålte av glede over å få synge og være en del av det gode fellesskapet.

Fred over Målfrids minne.

Det sanne vintre

av Samanta Nordvik

Gren på gren er vi alle sammen,
Jesus er vintre,
Gud er vinbonde!
Den som bærer frukt blir i meg,
Vi renses og bærer mer frukt,
Det ordet taler er vi allerede ren av.
«Den som ikke bærer frukt blir kastet på ilden!»

Be om hva du vil og det skal bli gitt deg,
Hvis mine ord blir i deg.
Faderen blir æret av at vi bærer mye frukt,
Evig frukt!
Bli i min kjærlighet!
La gleden være fullkommen!
Gi livet for dine venner,
Slik Sønnen og Faderen gjør!
Dere er mine venner!
Dere er utvalgt!
Elsk hverandre!

Avskjed med Atle Moe

Prostiprest Atle Moe har fylt 70 år, og har bestemt seg for å verte pensjonist. Søndag 31. mai hadde han si siste gudsteneste, og den føregjekk i St Markus kyrkje her i Løvtakksiden.

Av Knut Kvalsvik. Foto: Grete Beate Lønne

Sokneprest Anne Line opna gudstenesta, og Johnny Østenstad var medliturg. På galleriet sat kantor Asbjørn Snilstveit på orgelkrakken, og Steffen Rame Wulfsberg spelte på trompet.

Preika var ved Atle sjølv, og preiketekst var Matteus 28,16–20, der misjonsbefalinga står. I dag står vi i ei lang rekkje av menneske som skal bere bodskapen vidare, og i den rekkja såg Atle også seg sjølv.

Etter gudstenesta var det som vanleg «kyrkjekaffi» bak i kyrkjeromet. Då var det mange som ville seie nokre ord.

Berit Bakke frå BKF (Bergen kirkelige fellesråd) sa at Atle er ein person som tek alvorleg det han skal gjere og er her og no i situasjonen. Ho overrekte ei gåve som var eit teppe – eller var det eit sjal? Atle tok det i alle fall på seg.

Prost Maren Tischendorf takka for at Atle fann vegen til ei presteteneste i kyrkja. Han var ein som var villig til å gjere ting. Han var heil ved, og det var mange ting å takke han for. Ho overrekte eit gåvekort, og då nokon spøkefullt spurde om det var ein million, svarte Atle «ja».

Kyrkjetenar Bjørg Karin snakka for staben i Løvtakksiden menighet. No kunne Atle gå heim og gjere det han ville, og han trong ikkje

førebu noka preike lenger. Men ho bad han om å ikkje gløyme dei, og overrekte ei gåve med duftpinnar som kan skape godlukt i heimen.

Sokneprest Anne Line greip ordet. Ho snakka om at ho hadde nytt godt av hans erfaring då ho var ny som sokneprest. I ein omskiftande stab hadde han representert ein stabilitet.

Ommund Lindtjørn sa at Atle hadde anerkjent dei frivillige si rolle. Og hans journalistiske erfaring hadde kome godt med i arbeidet med å lage menighetsblad.

Fredrik Hope fortalde at han traff Atle då Fredrik sjølv var ein ung «prestespire». Det var lærerikt å vere med Atle og sjå korleis han gjorde ting. Fredrik overrekte ei gåve som besto av ein poda kaktus, ein modellbil (Atle samlar på modellbilar) og ei øskje sjokolade.

Diakonimedarbeidar Grete Beate sa at Atle hadde introdusert henne for ordet «eigen-diakoni». For ei som har som jobb å vise omsorg for andre, er det også viktig å vise omsorg for seg sjølv.

Atle har vore ein trygg og god person å ha med å gjere, og veldig omgjengeleg og lett å samarbeide med. Men det er ei tid for alt. Vi ynskjer han lukke til med pensjonistlivet!

«Takk for nå fantastiske St. Atle»

Bjørg Karin Husa

Fredrik Hope

Atle på veg mot pensjonistlivet i «pavebilen» (hans Fiat 500). Karen Bødtker ved rattet.

Tusen takk for meg!

Første juni i år ble jeg pensjonist, og det var da ni og et halvt år siden jeg første gang kom til Løvtakksiden menighet som prostiprest.

Tilfeldigheter – som vakanser, sykdom og permisjoner, inkludert barselpermisjon, og den senere tiden bortfall av kapellanstilling – har gjort at Løvtakksiden menighet i disse årene mange ganger og i lange perioder, inkludert pandemiårene, har trengt prostiprest.

Den ideelle menighet

Fordi jeg har vært mye omkring – en stund var jeg i to prostier samtidig – og har sett mye fint i mange menigheter, har jeg tullet med å si at når jeg blir pensjonist, skal jeg lage en liste med det beste fra alle og lage en mal for den ideelle menigheten, en mal og et mål alle kan strekke seg etter. Dét skal jeg ikke gjøre.

Men skulle jeg gjort det, ville Løvtakksiden hatt veldig mye å bidra med på en slik liste med idealer for en menighet i Den norske Kirke: Løvtakksiden menighet, som hele strøket, er moderne på den måten at den er mangfoldig, sammensatt, med et internasjonalt preg og med åpenhet for både tiden vi lever i og fremtiden.

Og menigheten er diakonal. Å drive diakoni er en gammel kristen dyd. Det innebærer rett og slett å

gjøre det som er godt for mennesker. Løvtakksiden menighet, alene og i samarbeid med andre organisasjoner og gode krefter i området, gjør sitt beste for at folk her skal ha det bra, ikke bare på søndagsgudstjenester, men også f.eks. på de populære vegetarmiddagene mandager i St Markus kirke, eller gjennom matutdeling til folk som har nytte av det.

Og så opplever jeg menigheten som ująlete. Dette er et sted hvor veldig ulike mennesker kan komme og være som vi er, uten å forstille oss for å fremstå som om vi er perfekte.

En sann glede

Å få ha vært så mye som jeg har vært i Løvtakksiden, å få ha vært en del av fellesskapet med medlemmer, frivillige og ansatte i denne menigheten, har vært en sann glede.

Jeg vet som sagt om mye godt og fint og om mange bra mennesker i mange menigheter, men gjennom disse ni og et halvt årene har Løvtakksiden med kirkene St Markus og Solheim fått en helt spesiell plass i mitt hjerte, og det er fra hjertet jeg, i denne omgang, sier tusen takk for meg!

*Atle Moe
pensjonert seniorprest/prostiprest*

Prostiprest Heidi Merete

Heidi Merete Baird har allerede hatt en del gudstjenester i Løvestakksiden, og kommer antakelig til å ha minst like mange nå når Atle Moe (forrige side) er blitt pensjonist. Her forteller hun litt om seg selv.

Tekst: Heidi Merete Baird

Foto: Chris Baird

Hva gjør en prostiprest, og hvordan ser arbeidsdagen ut? Det kan være ulikt, alt ettersom hvilke oppgaver prostipresten har fått av sin leder. Selv arbeider jeg utelukkende med gravferd, gudstjenester og enkelte vielser.

En typisk arbeidsdag kan handle om å møte pårørende og planlegge begravelse og minneord, eller å dra til en kirke eller kapell og forrette gravferd der. Noe tid går med til prekenskriving og planlegge gudstjenesten.

I tillegg har vi prestemøte hver tirsdag morgen, der vi går gjennom kommende søndags tekst og drikker kaffe. Det er veldig hyggelig!

Siste dag i arbeidsuken er søndag. Da feirer jeg gudstjeneste sammen med menigheten. Den siste tiden har jeg vært mye på Løvestakksiden og satt pris på det.

Jeg har vokst opp stort sett på Mjølkeråen, Salhus menighet. Etter videregående studerte jeg teologi; først på NLA i Bergen, så på Menighetsfakultetet i Oslo.

I yrkeslivet har jeg gjort ulike ting. Den første jobben min var som døvekapellan i nordenfjeldske distrikt. Da bodde jeg i Trondheim, og jeg reiste i området opp til Harstad/Narvik. Så flott å få innsikt i døves kultur, døvehistorie og tegnspråk!

Jeg var i Minot i Nord-Dakota i USA for å ta etterutdanning. I Nord-Dakota er det mange med norske, skandinaviske eller tyske aner, og jeg ble invitert med på Norsk Høstfest. Det er Nord-Amerikas største samling for skandinaver. Der var det besøk av Bjørø Håland, salg av Melkesjokolade og rosemalte skjærebrett der det stod «Uff da». Nord-Dakota hadde mange små kirker, men med fraflytting og nedlagte gårdsbruk stod

mange av kirkene for det meste tomme, eller uten prest. Mens jeg var der tok jeg på meg noen prekenoppdrag i slike kirker, og reiste gjennom prærien med preken i baksetet.

Jeg giftet meg med en amerikaner, og Chris og jeg bodde en tid i Montana før vi flyttet til Norge. Vi fikk tre barn, og jeg var hjemme med dem noen år.

Så begynte jeg i kirken i Bergen, og jeg hadde vikariater som prest, og et par år som diakon i Olsvik. Da fikk jeg bl.a. være med på å gi åndelig omsorg på Frida Fasmer sykehjem i Loddefjord, lede sorggrupper, og treffe folk på åpen kafé og på «kirkebenken» med vafler på Vestkanten.

Etter tiden i Olsvik begynte jeg å jobbe som prostiprest. Det var en gammel drøm, fra årevis tilbake. Jeg har hatt gravferder i hele prostiet, og har fått bruke tid på gudstjenester i Årstad og Fridalen, Slettebakken og Landås, og på Løvestakksiden.

På fritiden liker jeg å lese bøker, være med venner, og å gå på ski eller fjellturer. Og en god kaffe latte blir aldri feil!

Prostiprest: Løvestakksiden menighet er for tiden del av Bergensdalen prosti, som også består av Bønes, Fridalen, Fyllingsdalen, Landås, Slettebakken, Storetveit, Sælen og Årstad. En prostiprest gjør tjeneste i hele prostiet, i motsetning til en sokneprest.

Vi er en FBHO-menighet

Løvtakksiden menighet er den eneste menigheten i Bergen som er medlem i et nettverk innen Den norske kirke som heter Fremtiden Bor Hos Oss (FBHO).

Av diakonimedarbeider Grete Beate Lønne

Hva er Fremtiden Bor Hos Oss?

Fremtiden Bor Hos Oss er et nettverk for urbane menigheter i Den norske kirke som vil videreutvikle sin identitet som lokalkirke i møte med en flerkulturell og flerreligiøs kontekst.

Som menighet er vi en del av lokalsamfunnet. Vi er en viktig aktør, og vi er av betydning for enkeltmennesker. Vi er forpliktet til å kjenne lokalmiljøet vi er en del av. Først da kan vi være et tilsvær på de gleder og utfordringer som til enhver tid rører seg. Klarer vi ikke dette, setter vi oss selv på utsiden og blir en liten, lukket forsamling.

FBHO vil legge til rette for gode møter, møteplasser og samhandling med et mangfoldig lokalmiljø. Det er en samhandling som bygges nedenfra. Samarbeid og gjensidig anerkjennelse av alle mennesker i lokalsamfunnet er utgangspunkt for vårt arbeid.

På mange måter legger vi grunnlaget for en fremtidig virkelighet for Den norske kirke. Vi tror at det som skjer i våre menigheter nå, også vil bli virkeligheten hos mange flere menigheter i årene som kommer.

Bygget på svensk arv

FBHO i Norge er inspirert av Svenska kyrkan som etablerte nettverket Framtiden bor hos oss i Sverige for over 20 år siden. Menighetene i

Styret i FBHO Norge. Foto: Caroline Ugelstad Elnæs.

Fra venstre: Anne Berit Evang (Bøler, Oslo), Thomas Berbom (Østre Aker og Haugerud, Oslo), Sissel Håve Smørvik (Lademoen og Bakklandet, Trondheim), styreleder Tor Øystein Vaaland (Grorud, Oslo), Grete Beate Lønne (Løvtakksiden, Bergen), Eldrid Brekke (Grorud, Oslo), Elise Gillebo Skredsvig (Høybråten, Fossum og Stovner, Oslo) og Ann-Kathrin Fjøren Kasbo (Holmlia, Oslo).

drabantbyene i Sverige opplevde at medlems-tallene deres var lave. Noen steder var antall medlemmer nede i 11 %.

Mange av disse lokalmiljøene fikk nye innbyggere som kom fra andre tradisjoner og andre tilhørigheter enn den svenske. Menighetene måtte tenke annerledes om det å være én kristen menighet blant mange religioner og mange kirkesamfunn.

I Sverige har det gjennom årene vokst fram ny tenkning om det å være kirke i flerkulturelle og flerreligiøse nærmiljøer. Nye samarbeids-relasjoner har oppstått. Det pågår en nytenkning om teologi, menighetsfellesskap og om kirkens rolle som en tydelig stemme for rettferdighet og solidaritet.

Legger grunnlaget for en fremtidig virkelighet

I Norge har vi andre erfaringer enn i Sverige, men noen av dem ligner. Hvordan skal vi være en levende, nær og tilgjengelig folkekirke i de nærmiljøene hvor Den norske kirke er ett kirkesamfunn blant mange og én religion blant mange? Dette er et sentralt spørsmål for en FBHO-menighet.

FBHO-menighetene har ofte en tydelig diakonal profil. Mange menigheter rundt om i Norge ønsker å jobbe med hvordan vi kan være kirke på de stedene vi er. Gjennom FBHO-nettverket får vi en mulighet til å tenke høyt sammen, dele erfaringer og lokal kunnskap, og gi hverandre mot og pågangsmot til å gå videre med ideer.

La oss sammen finne ut hvordan vi best skal være kirke for en sammensatt befolkningsgruppe. Det er hos oss fremtiden bor.

Nettverket i dag

Det er i dag 14 menigheter i nettverket. 11 menigheter holder til i Oslo Øst. Det er én menighet i Drammen og én i Trondheim. Løvestakksiden er eneste menighet i Bergen. Vår menighet er med i nettverket fordi hele verden bor på Løvestakksiden – og Løvestakksiden menighet skal ha et godt kirkelig nærvær

i lokalsamfunnet. Vi skal være med på å bygge gode nabolag.

Grete Lønne, diakonimedarbeider i Løvestakksiden menighet, ble valgt inn som 1. vara-medlem i sentralstyret i FBHO i mars 2025. Torsdag 7. mai var det årsmøte med valg av nytt sentralstyre. Grete ble valgt inn i sentralstyret for to år. Dette betyr at Løvestakksiden menighet og Bergen Kirkelige Fellesråd har en tydelig stemme inn i nettverket.

Konferanse i Sverige

I mars deltok Grete sammen med Elise Gillebo Skredsvig, sokneprest i Høybråten, Fossum og Stovner menighet som representanter fra det norske styret på medarbeiderkonferanse hos svenske FBHO. De har konferanse annethvert år. Vi var rundt 200 personer som var samlet i Skäggetorp kyrka på Medarbeiderkonferansen til FBHO Sverige 16.–17. mars i år.

Skäggetorp er en særlig utsatt bydel i Linköping, og andelen medlemmer i Svenska kyrkan utgjør bare 16 % i en bydel med 9800 innbyggere. Likevel har menigheten størst oppmøte på gudstjenester i området, etter Linköpings domkirke.

Fra bydelen Skäggetorp i Linköping. Foto: Grete Beate Lønne

Siden 2022 ser myndighetene en positiv utvikling i Skäggetorp, men bydelen er fortsatt klassifisert som en av 19 særlig utsatte bydeler. Skäggetorp er blant annet kjent for å være stedet der påskeopptøyene i 2022 startet. Rasende ungdommer kastet stein og satte flere politibiler i brann fordi høyreekstremisten Rasmus Paludan ville komme til Skäggetorp og brenne koranen. Etter denne alvorlige hendelsen ble religionsdialog særlig viktig, og menigheten begynner nå å se resultater av dette arbeidet.

Kirken som politisk aktør

Et temaspor under konferansen het «Tillit og samverkan». Dette ble innledet av prest og forsker ved Enskilda Högskolan i Stockholm, Andreas Bernberg. Han har gjort feltstudier i to FBHO-menigheter, og han har sett på Svenska kyrkans rolle som en politisk samfunnsaktør. Andreas Bernberg tolker begrepet politikk i en videre betydning enn stats- og partipolitikk. Han definerer politikk som all praksis der livet i fellesskap formes og opprettholdes. Det er et perspektiv som åpner opp for å forstå, analysere og diskutere Svenska kyrkan som en politisk aktør. Bernberg har blant annet fulgt flere diakoner i deres daglige arbeid og sett på det viktige omsorgsarbeidet som gjøres i kirkene.

Andreas Bernberg gir et historisk riss av hvordan kirken gradvis mistet omsorgsoppgavene den forvaltet ved framveksten av velferdsstaten. Men hva gjør vi som kirke når staten ikke klarer å ta hånd om den enkelte, og hvordan bygger vi tillit i befolkningen? Det er her kirken blir en viktig politisk aktør.

Felles medborgerløfte

Sokneprest i Skäggetorp kyrka, Liza Hagberg Lerner, orienterte om bakgrunnen for prosjektet Medborgerløfte i Skäggetorp. Siden 2024 har aktører fra kommunen, næringslivet, eiendomsbransjen, politiet og frivilligheten i fellesskap bidratt til at bydelen Skäggetorp skal bli et tryggere sted å bo. Et fokusområde har blant annet vært å beskytte ungdom mot å bli

rekruttert til kriminalitet. Kirken er også viktig i møte med mennesker som trenger samtaler når livet blir tøft. Svenska kyrkan har vært involvert i samarbeidet siden oppstarten. I dag er totalt 27 aktører involvert.

I en påfølgende panelsamtale mellom Liza Hagberg Lerner, nærpoltiet i bydelen, kommunen og flere aktører, fikk vi høre mer om erfaringer fra samarbeidsprosjektet og konkretisering av de ulike aktørenes ansvarsområder.

«Målet er at Skäggetorp ikke skal være et særlig utsatt område lenger, og gjennom religionsdialog er vi med og arbeider for å skape gode møteplasser», sa Lerner.

Etterpå fikk vi høre et nytt panel, bestående av tre innbyggere i området. De delte sine erfaringer med å bo i området, på godt og vondt. Opplevd trygghet var viktig for dem, og det samme var kirkens fellesskap. Vi savnet et større mangfold av stemmer fra bydelen i dette panelet, men det var likevel interessant å lytte til deltakernes erfaringer og tanker.

Et annet temaspor handlet om samarbeidet mellom den lokale menigheten og kulturhuset Agora, noen minutters gange fra Skäggetorp kyrka. Kulturhuset sto ferdig i 2019 som en erstatning for et allaktivitetshus som ble satt i brann i 2014. Menigheten har flyttet flere av sine aktiviteter til kulturhuset Agora, blant annet babysang og kreative aktiviteter for jenter 9–12 år. Jentene møter ansatte fra menigheten og synger, spiller inn i studio, spiser og har det kjekt sammen. Menighetens integrasjonspedagog Katja Wiebe jobber med dette, og de får også støtte fra studieforbundet Sensus. Slik kan kirken møte folk der de er.

Hva med Løvestakksiden?

Hvordan kan Løvestakksiden menighet være en nær folkekirke som samhandler tett med andre aktører for å bygge tillit og utvikle et godt og trygt nærmiljø? Hvordan ønsker DU som innbygger og leser av Løvestakksidene at den lokale kirken skal være – for nærmiljøet og enkeltmenneskene her? Kontakt gjerne diakonimedarbeider Grete.

Barnas

Finn 5 feil

Disse to bildene er nesten helt like. Klarer du å finne 5 feil på bildet under?

Tegning: Aleksei Bitskof

Ordsøk

I rutenettet gjemmer det seg 10 land. Let bortover og nedover. Klarer du å finne alle?

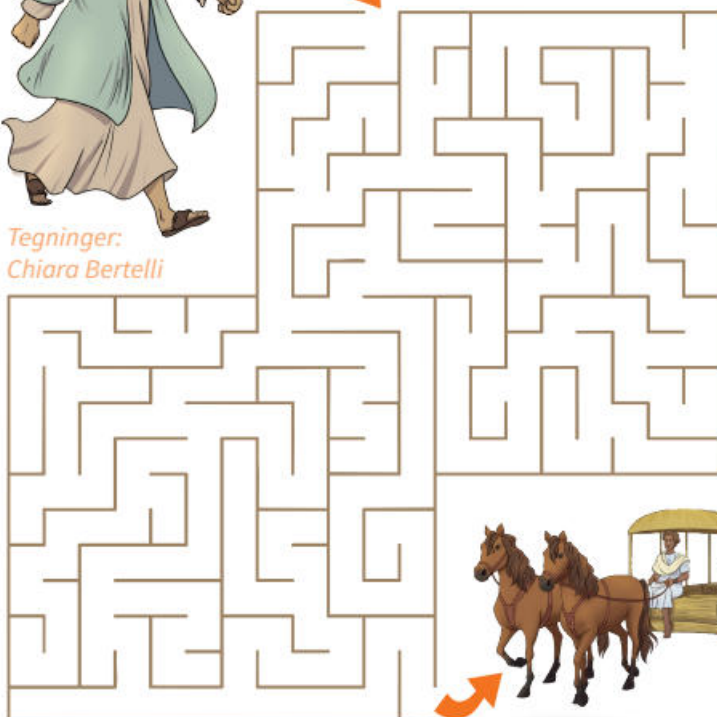
S	V	D	E	Y	L	F	B	Z	E
V	Z	A	V	K	F	R	E	P	T
E	N	N	X	C	I	A	L	K	Y
I	D	M	L	N	N	N	G	I	S
T	Z	A	K	O	L	K	I	T	K
S	I	R	L	R	A	R	A	A	L
V	N	K	U	G	N	I	K	L	A
Q	L	D	T	E	D	K	C	I	N
S	V	E	R	I	G	E	P	A	D
Y	P	S	E	N	G	L	A	N	D

Labyrint

Tegninger:
Chiara Bertelli

Filip fortalte om Jesus til mange som han møtte. En av de han møtte var en etiopisk hoffmann. Hjelp Filip med å finne veien til ham.

Gi bladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Vitser:

- Hunden min har ingen nese.
- Hvordan lukter den, da?
- Forferdelig.

Hvilken hage skal ikke vannes? Barnehagen!

Konsserter høsten 2026

🎵 **Søndag 30. aug. kl. 19:00 i St Markus kirke**
Jazzkonsert under Løvestakkdagene
med Kristian Wedberg piano, Ole Amund Gjersvik
bass, Stian Villanger trommer, Jan Kåre Hystad
saksofoner, Morten Færestrand gitar

🎵 **Lørdag 19. sep. kl. 15:00 i St Markus kirke** ☕
«Afternoon TEA concert»
Orgelkonsert ved kantor Asbjørn Snilstveit

🎵 **Onsdag 23. sep. kl. 19:00 i Solheim kirke**
Salmekveld – Tema: Håp og nåde
Kantor Asbjørn Snilstveit spiller

🎵 **Onsdag 21. okt. kl. 19:00 i Solheim kirke**
Salmekveld – Tema: Årstider
Kantor Asbjørn Snilstveit spiller

🎵 **Lørdag 24. okt. kl. 15:00 i St Markus kirke** ☕
«Afternoon TEA concert»
Koret Cantamo ved kantor Jostein Aarvik

🎵 **Onsdag 18. nov. kl. 19:00 i Solheim kirke**
Salmekveld – Tema: Ro og hvile
Kantor Asbjørn Snilstveit spiller

🎵 **Lørdag 21. nov. kl. 15:00 i St Markus kirke** ☕
«Afternoon TEA concert»
med studenter fra Grieg-akademiet

🎵 **Søndag 13. des. kl. 16:00 i Solheim kirke**
Lucia-feiring
med lokale musikk-krefter.
Barn som vil gå i Lucia-tog bør møte
minst en halvtime før

🎵 **Onsdag 16. des. kl. 19:30 i St Markus kirke**
Julekonsert
med Bergen kammerkor
Billetter på ticketco eller i døren

🎵 **Søndag 20. des. kl. 11:00 i St Markus kirke**
«Nine Lessons and Carols»
Julegudstjeneste etter et engelsk mønster

Bortsett fra 16. des. er alle tilstelningene gratis.

Med forbehold om programendringer.
Sjekk kalenderen på våre nettsider.

Det skjer høsten 2026

🍁 Om **gudstjenester**, se neste side.

Nærmere om datoer for aktivitetene nedenfor:
Følg med på nettsidene våre.

🍁 Det er **vegetarmiddag** mandager kl. 16–18
i menighetssalen i *St Markus kirke* i underetasjen
(egen inngang på nedsiden av kirken).
Voksne kr. 50, barn gratis, betaling på Vipps
eller kontant. Datoer: 7. september til
23. november. Ikke 5. oktober (skolenes
høstferie). Ved avlysning forlenges sesongen.

🍁 **«Use your talent»**. Hver tirsdag kl. 11–14 kan du
komme i *menighetssalen i Solheim kirke*
(underetasjen) for å være med på aktiviteter du
selv har lyst til, samt oppleve sosialt samvær.
Bruk kjøkkeninngangen (baksiden av kirken).

🍁 **Middagsbønn**. Hver tirsdag kl. 11:30–11:45
i kirkerommet i *Solheim kirke* samtidig med
«Use your talent». Kort samling med litt liturgi,
sang, en bibeltekst og bønn.

🍁 **Onsdagstreff** en onsdag i måneden kl. 12–14
for deg som er ledig på dagtid. Datoer:
2. september (*Solheim*), 7. oktober (*St Markus*),
4. november (*Solheim*), 2. desember (*St Markus*).
Se mer side 4.

🍁 **Løvsingers**: Hver onsdag er det barneklubb for
barn opp til 4. klasse i *Solheim kirke*
kl. 17:00–17:45. Datoer: følger skoleåret omtrent.

🍁 **Kveldsandakt** onsdager kl. 19–20 i *Solheim kirke*.
Enkel liturgi, tanker fra Kongebøkene i Bibelen.
Datoer: Fra 2. september til 9. desember.
Noen onsdager blir det salmekveld (se venstre).

🍁 **Ungdomsklubb** med gratis middag og gaming
hver onsdag kl. 19:30–21:30 i *menighetssalen i*
Solheim kirke (underetasjen). For unge i
ungdomsskolealder.

🍁 **Småbarnstreff m/babysang**
fredager kl. 11:00–13:00
i menighetssalen i *Solheim*
kirke. Sangstund 11:30.
Lunsj 12–13. Vi holder kaffe/te.
Gratis. Ingen påmelding.

🍁 **Julebasar** lørdag 28. november kl. 12–15 i
menighetssalen i Solheim kirke. Se mer side 4.

Solheim kirke
Hordagaten 28

St Markus kirke
Lien 45

Våre to kirker

I Løvtakksiden menighet er der ingen Løvtakksiden kirke, i stedet har vi de to kirkebyggene St Markus og Solheim. Vi holder gudstjeneste vekselvis i hver av dem, som vist på denne siden, og har også mange andre tilstelninger i begge, som vist på forrige side.

Gudstjenester i Løvtakksiden menighet

23. aug. kl. 11, 13. søn. i treenighet,
✠ **St Markus**, Matteus 25,14–30:
Lignelsen om talentene

30. aug. kl. 11, Vingårdssøndagen,
Solheim, Matteus 20,1–16:
Arbeiderne i vingården
Fellesgudstjeneste ute på plenen
i forbindelse med Løvtakkdagene.
Vi er sammen med Frelsesarméen.

September

06. sep. kl. 11, 15. søn. i treenighet,
✠ **St Markus**, Matteus 5,38–48:
Elsk deres fiender
Presentasjon av nye konfirmanter

13. sep. kl. 11, 16. søn. i treenighet,
Solheim, Markus 7,31–37:
Jesus sa til den døde: «Effata»

20. sep. kl. 11, 17. søn. i treenighet,
St Markus, Johannes 11,17–29:
Jesus vekker opp Lasarus
Internasjonal gudstj. med andre
menigheter som bruker kirkene våre

27. sep. kl. 11, 18. søn. i treenighet,
✠ **Solheim**, Matteus 8,14–17: **70!**
Jesus helbreder Peters svigermor
Jubileumsgudstjeneste: Kirken 70 år

Oktober

04. okt. kl. 11, 19. søn. i treenighet,
✠ **St Markus**, Matteus 5,20–26:
«Men jeg sier dere»

11. okt. kl. 11, 20. søn. i treenighet,
✠ **St Markus**, Johannes 11,1–5:
Jesu venner i Betania
Misjonsgudstjeneste, besøk fra NMS

18. okt. kl. 11, 21. søn. i treenighet,
✠ **Solheim**, Matteus 22,15–22:
Gi keiseren hva keiserens er
Høsttakkefest for hele familien

25. okt. kl. 11, Bots- og bønnedag,
St Markus, Lukas 13,22–30:
Er det få som blir frelst?
Diakonens dag

November

01. nov. kl. 11, Allehelgenssøndag,
Solheim, Johannes 6,37–40
«Den som kommer til meg»
Vi minnes de som har gått bort
det siste året.

08. nov. kl. 11, 24. søn. i treenighet,
✠ **St Markus**, Johannes 6,63–69:
«Du har det evige livs ord»

15. nov. kl. 11, 25. søn. i treenighet,
Solheim, Markus 2,1–12:
Jesus og den lamme mannen
Internasjonal gudstjeneste

22. nov. kl. 11, Kristi kongedag,
St Markus, Matteus 25,31–46:
Jesus snakker om dommen
Søndag for de forfulgte

29. nov. kl. 11, 1. søn. i advent,
✠ **Solheim**, Lukas 4,16–22a:
Jesus står frem i Nasaret
Familiegudstjeneste m/adventsllys

Predikanter vil kunne velge andre
prekatekster enn de oppsatte.

✠ = anledning til dåp